The January, 1913 issue had a column by Rev. Fles on Rom. 9:25-33, see this translated section from pages 1182-1183; All bolding is mine.

"... etc. Yes, reader, but that is only something, a little. By no means all.
God has finished it with them. Not forever. He has cut them off in uprightness,
overflowing with righteousness, says Isaiah. And that anointing,
called cut off in [Romans] chapter 11 from the olive tree, has happened. So that the Gentiles
also might become co-heirs of the promises of the Lord, of His covenant and
grace. **But this is not the end for Israel**. As if nothing of the promises were now
left for them. That is what people often mean, and then, they say, Israel merges
into the Church. Poor Israel! Of everything the Apostle said
in [Romans chapter nine] verses 4 and 5, is there nothing left but the memory of a great past?
All those hundreds of promises swept away? [Assuming that supersessionism is correct]
No, no, listen to what Paul says:
For God will do a short work on the earth. What is that short work?
The Apostle is not speaking here about the sin of
mankind, which had cut off the way to eternal life (which is true, but not meant here).
God has cut off a work, but [one] which **He will again renew, restore**.
And that is nothing other than that **He will return to Israel**.
He will have mercy on them again, so that they will
become Ammi [My people] and Ruhamah [having mercy], says the Lord their God."
But in the interim, between the cutting off and the healing or re-ingrafting,
it is very sad for the Jewish people. Here ... "

On the last page of that issue was an article, the author was not ascribed, in which:
"Anti-Semites" were accused in 1913 of saying the Jews were "merely half-human."

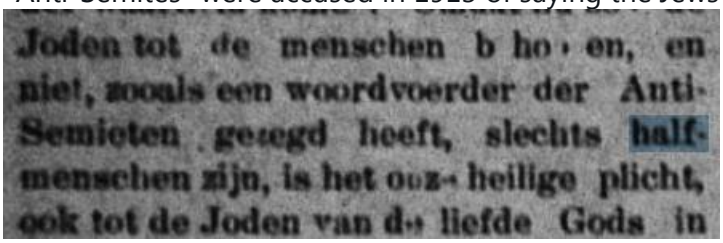
Joden tot de menschen b ho en, en
niet, zooals een woordvoerder der Anti-
Semieten gezegd heeft, slechts half-
menschen zijn, is het ons heilige plicht,
ook tot de Joden van de liefde Gods in

DE HEIDENWERELD.

JAARGANG 17. FEBRUARI, 1913 NOMMER 194.

EENE ROEPSTEM VAN CAIRO. PLEITREDE VOOR ARABIE.

Het was mijn voorrecht gedurende mijn kort bezoek naar Amerika en voordat ik mij naar Cairo begaf om in het Oosten en in het Westen vele vrienden van de Arabische Zending te ontmoeten en te ontwaren hoe hun hart klopt van belangstelling niet alleen in Arabië maar in het Moslem wereld-probleem en hoe zij als schouder aan schouder staan met degenen die strijdende zijn in de voorhoede.

Gedurende den zomer, in antwoord op de roepstem krachtens de Board of Trustees, mochten wij bijna de helft van de $10,000 verkrijgen in giften en toezeggingen ten bate van het vaste fonds voor de Arabische Zending. Hoe gaarne hadde ik gewild dat de geheele som verzameld en dat al het beloofde betaald ware geworden. Het is ontmoedigend om te vernemen, zoo van huis als van het arbeidsveld, dat de geldelijke moeielijkheden erger zijn dan ooit te voren; dat instee van kwartjaarlijksche bijdragen, bij vooruitbetaling, de treasurer zich aan maandelijksche verzendingen moet houden, en dat de Zending opheden een schuld heeft van $11,000. Laat mijn smeekbede ingang vinden bij de vrienden, die hunne medewerking beloofden, om ten spoedigste hunne toezeggingen na te komen; en zijn er niet de zoodanigen die helpen willen om heel het bedrag volledig te maken en daardoor de harten der Arabische zendelingen te bemoedigen en te verblijden?

De uwe voor Arabie en de Moslem wereld,

S. M. ZWEMER.

EENE ROEPSTEM VAN CAIRO. PLEITREDE VOOR ARABIE. A CALL FROM CAIRO. A PLEA FOR ARABIA.

And a few pages later in February, the missions magazine had their regular Jewish missions article by Rev. Fles:

De Joden

The Tenderness of the Apostle Paul for Israel

Rom. 10:1-8.

"... One might think that the Apostle would now simply abandon the Jews.
He already acknowledges that they sought righteousness by means of the works of the law,
and that they have stumbled over the stumbling block, the rock of offense, that is, over Christ.
One cannot expect more from such a people. **Many scholars [in our denomination] still think, speak, and write this way in our time**. **With the Jews, it is over for ever. May even a few [of them] be saved, for the nation, the people, there is no expectation** ... **They fail to see that Israel's God, precisely with these few [elsewhere Fles listed converted Jews then], holds fast for Israel**, and that He does not let
the people down, so that in the end He will [or would] forfeit His promises to the people as a people.
And yet that is precisely what the Apostle here loudly and clearly asserts."
Therefore, he continues in this chapter and says: "Brethren, the affection of my heart says [it]
to the congregation and the prayer which I offer to God for Israel is for their salvation." [From Romans 10.]

Allow me to observe that Rev. Fles was rebutting someone he knew,
Rev. Beets, who said in his denominational history that only "a number of Jews" would be saved.
Fles noted (see below) how Romans 11:26 goes on to cite from the Old Testament's prophetic book of Isaiah.
That verse refers to the corporate body of Israel, not to just a few Jews.

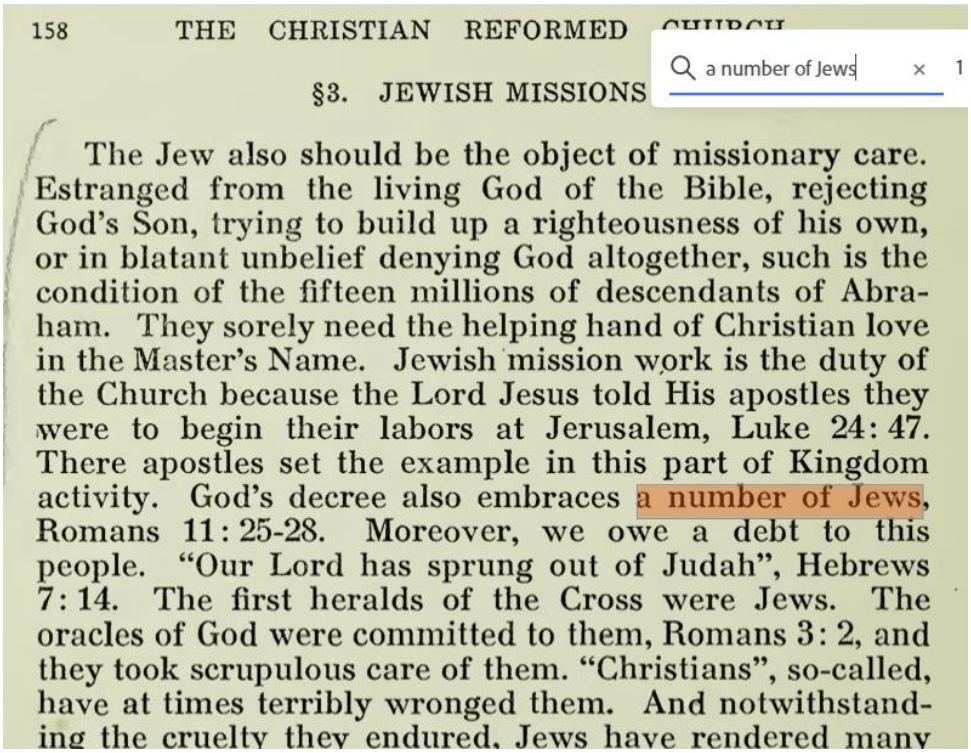

158 THE CHRISTIAN REFORMED CHURCH

a number of Jews × 1

§3. JEWISH MISSIONS

The Jew also should be the object of missionary care. Estranged from the living God of the Bible, rejecting God's Son, trying to build up a righteousness of his own, or in blatant unbelief denying God altogether, such is the condition of the fifteen millions of descendants of Abraham. They sorely need the helping hand of Christian love in the Master's Name. Jewish mission work is the duty of the Church because the Lord Jesus told His apostles they were to begin their labors at Jerusalem, Luke 24: 47. There apostles set the example in this part of Kingdom activity. God's decree also embraces a number of Jews, Romans 11: 25-28. Moreover, we owe a debt to this people. "Our Lord has sprung out of Judah", Hebrews 7: 14. The first heralds of the Cross were Jews. The oracles of God were committed to them, Romans 3: 2, and they took scrupulous care of them. "Christians", so-called, have at times terribly wronged them. And notwithstanding the cruelty they endured, Jews have rendered many

H. Bavinck's book, "The Last Things" was originally his "Reformed Dogmatics" eschatological section (vol 4 was published around 1901) and it says, "Old Testament concepts [should] shed their external, national-Israelitish meanings and become manifest in their **spiritual** and eternal sense." … "The community of believers has in all respects **replaced** carnal, national Israel."

Page 1359 of 2596 in the second imaged file that goes from 1908 – 1918.
This issue of the missions magazine that I'm putting online was in October, 1913.
I wanted to look up what Fles said about chapter 11 verse 22b - which says,
"... if you continue [to remain] in His kindness; otherwise you also will be cut off."
This is an important verse; to whom does it refer?
Was Rev. Fles referring to the believing Church and the unbelieving Jews,
or did he speak about [actually, to] both groups?

4 DE HEIDENWERELD

DE JODEN

DE LIEFDE VAN PAULUS TOT DE JODEN.

Rom. 11:22—24.

Genade en gerechtigheid gaan altijd achter elkander in de wegen des Heeren. Gerechtigheid en gericht zijn de vastigheid Uws troons. Waarheid en genade gaan voor Uw aangezicht. Ps. 89:15. Zoo wil ook de Apostel ons leeren.

Zie dan de goedertierenheid en de gestrengheid Gods; de strengheid wel over degenen, die gevallen zijn. Hoe groot was Zijne genade over Israel! Hoe lankmoedig was onze Heiland over hen. Wat heeft Hij veel van hen verdragen! Hun tegenspreken, hun scheiden, hunne listen en lagen; en toch bleef Hij vol van liefde om hen te behouden. Maar

blijft zult gij afgehouden worden. Het komt er dus voor ons wel op aan om de leer der vrije genade vast te houden. Want wat houdt men over, als men die loslaat? Wat men overhoudt? De verheerlijking van den mensch!

Maar ook zij, indien zij in het ongeloof niet blijven, zullen ingeënt worden, want God is machtig dezelve weder in te enten. Zoo lang de mensch in het ongeloof blijft, hij zij Jood of Heiden, verwerpt hij Christus, en zijn Godsdienst deugt niet; het sap, de kracht er van komt uit een vreemden wortel. Er moet inenting plaats hebben. Dat kan de mensch zelf niet, dat kan God alleen. Hij is machtig om in te enten. Zal dus het ongeloof ophouden, dan moet God Zelf het doen ophouden. Zal dus de tijd van Israels wederinenting komen, dan zal Hij het ongeloof doen plaats maken voor het geloof. Zij zullen in het ongeloof niet blijven. En dit is even zoo waar met iederen Israeliet ook nu, evenals het met Paulus is geschied. God neemt door de werking des Heiligen Geestes het ongeloof

"...They are the children of the Fathers with whom the
Lord established His Covenant, You are the offspring of the Fathers,
With whom the Lord made covenants.
So sings DaCosta. Alas, why, O Israel,
do you close your eyes and heart to that great message
of the Gospel? You may well pray:
"Lord! why do You swallow up our heart? Why
do You cause us to stray from Your ways?" You
have been cut off, you must be grafted in again.
And oh, it rejoices us that many of you
are already coming to Him who is the King of Israel and rejoice:
Hallelujah! we are grafted in by God's almighty grace, we are
redeemed and saved forever.

En gij, mijn lezer, zijt gij ingeënt? Gij be
hoort tot het Christendom, maar zijt gij een
Christen? Gij zijt Gereformeerd, maar zijt gij
gereinig! en nie: meer dezer wereld gelijkvor
mig? Denk er aan: Hij komt om Zijnen
dorschvker te zuiveren. Wat zult gij zijn: een
gezegende korrel, of wegstuiven! kaf, dat in
den oven geworpen wordt? Wilde takken van
den wilden olljfboom groeien uit Christus niet.
Pella, Iowa. FLES.

En gij, mijn lezer, zijt gij ingeënt? Gij be
hoort tot het Christendom, maar zijt gij een
Christen? Gij zijt Gereformeerd, maar zijt
gereinig! en nie: meer dezer wereld gelijkvor
mig? Denk er aan: Hij komt om Zijnen
dorschvker te zuiveren. Wat zult gij zijn: een
gezegende korrel, of wegstuiven! kaf, dat in
den oven geworpen wordt? Wilde takken
den wilden olljfboom groeien uit Christus niet.
Pella, Iowa, FLES.

"And you, my reader, are you grafted in?
You belong to Christianity, but are you a Christian?
You are Reformed, but are you cleansed and no longer conformed to this world?
Remember: He is coming to wield His threshing fork.
What shall you be:
a cleansed and pure grain, or chaff that is
blown away and thrown into the furnace?
Wild branches of the wild olive tree do not grow from Christ."

Page 1376 of 2596 in the second imaged file that goes from 1908 – 1918.

DE HEIDENWERELD.

JAARGANG 17. NOVEMBER 1913 NOMMER 203.

TEEKENEN DES TIJDS.

Ingezonden door Rev. Dr. S. M. Zwemer.

Geen godsdienst buiten het Christelijk erf vraagt thans zoo onze aandacht als het Mohammedanisme.

Behalve onze arbeid noopt ons daartoe ook de snelle opeenvolging der gebeurtenissen in de Moslem landen.

Geen wonder dan ook, dat in de vergaderzalen der groote Machten zoowel als in Zendingskringen het Moslemvraagstuk een onderwerp van behandeling is.

De huidige toestand in verband met de politieke verwikkelingen en het verlies van Moh. invloed roept, wie meeleeft, tot opmerken.

Het eens zoo machtige Turkije met zijn geëerbiedigd Califhaat wist zich met de punt van zijn zwaard lang te handhaven en de Christennatiën voor zich te doen beven, doch is thans zoo der ontbinding nabij, dat met den **Islam als "wereldmacht" niet meer behoeft te worden gerekend.**

Het schrikbeeld van een "heiligen oorlog" **kan als verdwenen worden beschouwd door de** zichtbare onmacht van het Pan-Islamisme. Wel is waar, dat de geheele Moslemwereld in beweging was om te protesteeren tegen de actie van Italie in Tripolis en die van Spanje en Frankrijk in Marokko en de voortdurende bezetting van N. Perzie door Rusland's troepen, **doch het gevoel van lijdelijke onmacht uitte** zich sterker dan de drang naar den "heiligen krijg." zelfs toen Marokko zijn onafhankelijk **bestaan moest prijs geven voor directe con**trole van Spanje en Frankrijk, Perzie aan den lijfband van Rusland kwam en de Sultan van Turkije zijn laatste provincie in N. Afrika moest afstaan.

Ongetwijfeld werd naar Pan-Islamistische [illegible] door alle [illegible] Moslimmannen het Turksche leger gedurende de laatste 5 eeuwen als het leger van den Islam beschouwd en stond de verdediging van Turkije in den laatsten oorlog met de Balkanstaten gelijk met de verdediging van het geloof, doch de uiting van het Pan-Islamisme bleef beperkt bij een milde offervaardigheid bestaande in finantieelen steun der Oorlogsfondsen of persoonlijke toewijding bij de Roode halve Maan.

Wel riep de "Musselman" van Calcutta al hare trouwe zonen op tot de solidaire wanhoopskreet: "Red onze eer of geef ons den dood," doch de neutraliteits verklaring van Zijne Majesteit den Koning van Engeland, Keizer van Eng. Indie en Beschermheer van Egypte, weerhield de Indische en Egyptische Moslems het zwaard te trekken.

Europeesche overheerschinq, eigen afhankelijkheid en onmacht smoren elken oproep tot een "heiligen oorlog" en dwingen den Islam rustig te blijven.

Het pan-Islamisme gaat zich dan ook meer uiten in een geestelijken strijd met geestelijke wapens.

Er is onrust in de Moh. gelederen. Eenerzijds moet de Europeesche invloed worden tegengegaan; anderzijds de revolutiegeest in de gedachtenwereld der vrijdenkers bestreden om verder afwijken van den Koran te voorkomen.

En als een echo op het "te wapen" der Zendingsconferentie in 1906 te Cairo klinkt dan ook de oproep van Mohammedaansche zijde tot solidariteit van alle Moslems.

Om politieken invloed te herwinnen en vreemde overheerschinq of inmenging tegen te gaan, roepen de Nationalisten op tot aaneensluiting in hun streven om Westersche herwarming in te voeren.

This important issue of the missions magazine that I'm putting online was in November, 1913 (before the 'Great War') and it said, "**Signs of the Times**" (in Dutch).

Rev. Fles's monthly column in it gave his exegesis of Romans 11:25-29.

Pages 1382 - 1384 of 2596

Gelieve deze lijst in te vullen en toe te zenden aan

THE ARABIAN MISSION,
25 East 22d Street,
New York, N. Y.

Knip dit uit voor uw gebruik

DE JODEN.

DE LIEFDE VAN PAULUS TOT DE JODEN.

Rom. 11:25—29.

De Apostel heeft gesproken over de zekerheid der inenting van de natuurlijke takken tegenover de inenting van de takken van den wilden olijfboom afgehouwen, dat is van de Heidenen. Thans zal hij het ons met nog meerder duidelijkheid rechtstreeks zeggen, wat wij kunnen verwachten van het oude volk en van de belofte aan hen gedaan.

Want (zegt hij) ik wil niet, broeders, dat u deze verborgenheid onbekend zij, dat de verharding voor een deel over Israel gekomen is, totdat de volheid der Heidenen zal zijn ingegaan. Daartusschen voegt hij de waarschuwende woorden: Opdat gij niet wijs zijt bij u zelven. Niet hoogmoedig en trotsch om als uit de hoogte laag op de Joden neer te zien en te zeggen: Wij zijn het nu. Al de oordeelen en vloeken voor de Joden. Al de beloften voor ons. Kanaan meent de hemel. Jeruzalem meent de hemel, Israel meent de kerk enz., enz. Er blijft dan voor Jakobs nakomelingen niets te hopen, niets te verwachten. Gelukkig is het dat Gods Raad en Woord niet verandert, dat Israels God Zich niet schikt naar der menschen meening en opvatting. God laat Zichzelf niet leiden. Hij leidt Zelf, naar Zijnen wil. Hij werkt alle dingen (dus ook met Zijn oude volk) naar den raad van Zijnen wil.

Ik wil niet dat u deze verborgenheid onbekend zij: dat de verharding voor een deel over Israel gekomen is. Het is inderdaad een ver-

Rev. Fles made some powerful statements in this column! See ‘Kanaan’ -was it a specific land promise originally in Bible? The translation shows he was combatting early denominational Replacement Theology:
“Canaan means heaven, Jerusalem means heaven, Israel [supposedly] means the Church”!

And then the next section (below here) followed from later within Fles’s 1913 column ...

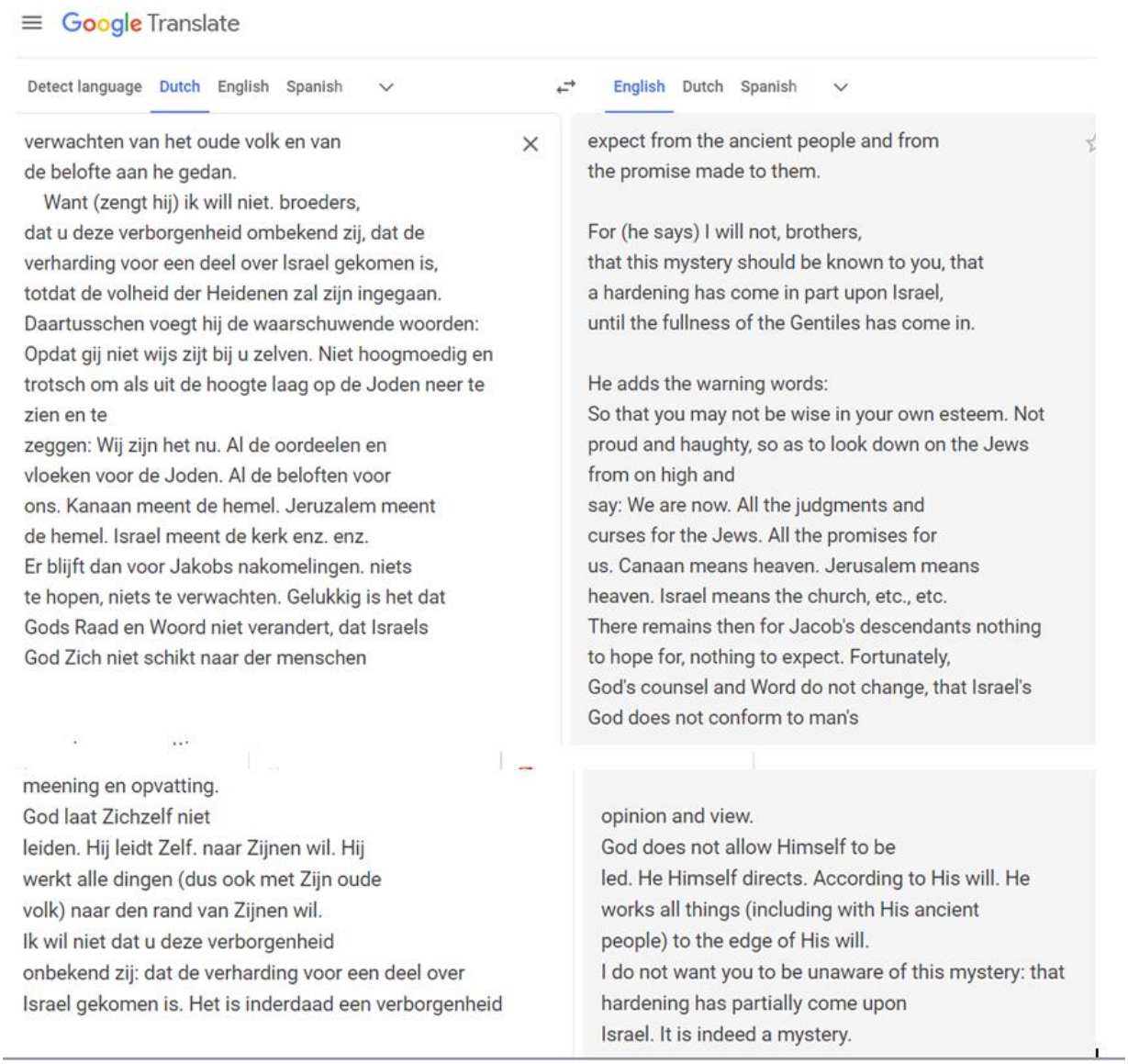

Google Translate

Detect language Dutch English Spanish

English Dutch Spanish

verwachten van het oude volk en van
de belofte aan he gedan.
Want (zengt hij) ik will niet. broeders,
dat u deze verborgenheid ombekend zij, dat de
verharding voor een deel over Israel gekomen is,
totdat de volheid der Heidenen zal zijn ingegaan.
Daartusschen voegt hij de waarschuwende woorden:
Opdat gij niet wijs zijt bij u zelven. Niet hoogmoedig en
trotsch om als uit de hoogte laag op de Joden neer te
zien en te
zeggen: Wij zijn het nu. Al de oordeelen en
vloeken voor de Joden. Al de beloften voor
ons. Kanaan meent de hemel. Jeruzalem meent
de hemel. Israel meent de kerk enz. enz.
Er blijft dan voor Jakobs nakomelingen. niets
te hopen, niets te verwachten. Gelukkig is het dat
Gods Raad en Woord niet verandert, dat Israels
God Zich niet schikt naar der menschen

expect from the ancient people and from
the promise made to them.

For (he says) I will not, brothers,
that this mystery should be known to you, that
a hardening has come in part upon Israel,
until the fullness of the Gentiles has come in.

He adds the warning words:
So that you may not be wise in your own esteem. Not
proud and haughty, so as to look down on the Jews
from on high and
say: We are now. All the judgments and
curses for the Jews. All the promises for
us. Canaan means heaven. Jerusalem means
heaven. Israel means the church, etc., etc.
There remains then for Jacob's descendants nothing
to hope for, nothing to expect. Fortunately,
God's counsel and Word do not change, that Israel's
God does not conform to man's

meening en opvatting.
God laat Zichzelf niet
leiden. Hij leidt Zelf. naar Zijnen wil. Hij
werkt alle dingen (dus ook met Zijn oude
volk) naar den rand van Zijnen wil.
Ik wil niet dat u deze verborgenheid
onbekend zij: dat de verharding voor een deel over
Israel gekomen is. Het is inderdaad een verborgenheid

opinion and view.
God does not allow Himself to be
led. He Himself directs. According to His will. He
works all things (including with His ancient
people) to the edge of His will.
I do not want you to be unaware of this mystery: that
hardening has partially come upon
Israel. It is indeed a mystery.

Most of the rest of his column follows below ...

gle Translate

... on Antichristendom. En daarna het lieflijk morschouwd
genrood van den Duizendjarigen Dag
der heerlijkheld en des vredes, waarin de zwaarden
tot spaden en de splesen tot sikkelen zullen
geslagen worden en men den kri)g niet meer
zal leeren:
De bergen zullen vrede dragen,
De heuvels heilig recht,
Hij zal hen vroolijk op doen dagen
Het hell hun toegezogd, enz.

Geheel Israel zal zalig worden gelijk geschreven is:
De Verlosser all uit Zion komen
on zal de goddeloosbeden afwenden van Jakob.
Deze woorden zijn genomen uit Jes. 59:20.
Dear leest gij: En er sal een Verlosser tot
Zion komen, namelijk yoor degenen, die zich
bokeeren van de overtredingen in Jakob,
spreekt Jehovah Een Verlosser tot Zion, de

... on Antichristianity. And then the sweetly beheld
red light of the Millennial Day
of glory and peace, when swords
will be beaten into plowshares and spears into pruning hooks,
and war will be learned no more:
The mountains will bring peace,
the hills holy justice,
He will cause them to rejoice
in gladness,
the Lord will bring it to them, etc.

All Israel will be saved, as it is written:
The Redeemer will come from Zion
and will turn away the wicked from Jacob.
These words are taken from Isaiah 59:20.
Dear reader, read: And a Redeemer will come to
Zion, even to those who
turn from transgression in Jacob,
declares Jehovah, A Redeemer to Zion, the

This next part is copied from an earlier attempt of mine to translate this column many years ago.

As you read: And a Redeemer to Zion will be clear to those who repent of sins in Jacob, saith Jehovah. A Redeemer to Zion, the Redeemer of Zion. From the heavenly Zion, to the earthly. He is the same Savior, our Lord Jesus Christ. [He will] turn away ungodliness, wash away and remove all impurities - see Isaiah 4: 4. For those in Jacob who repent of sins. Certainly, as the Apostle says all Israel shall be saved, he means this in accordance with the prophecy. And now you can read Zech. 13: 8, 9, Mal. 3: 2-6. This will lead to the wonderful [glory of] God. A reborn Israel, a ground on which unbelief and superstition has subsided; one refreshment after intolerable storms. Psalm 50: 1-3, Isa. 66:15. But he has his Israel again, his firstborn; and the Anointed of God, the great David's Son, our Savior Jesus Christ reigns from sea to sea and from the river unto the ends of the earth. For the kingdoms of the world have become [belong to] our God and of His Christ.
And this is my covenant unto them, when I take away their sins, says the Apostle. He pulls into these few words the whole Prophets and the Psalms. How often sings the Church:
[from Psalm 130 : 4]
He makes to their prayers
The whole of Israel once free
Of iniquities;
So He does [the same] to me!

It is Israel, not unlike the nations, with an Israelite no different from one Gentile. Sin made and [still] makes separation between us and our God. Will there be [For there to be] community, then sin must be removed. To this end, God Himself opened the way. That is why Israel's restoration in connection with seeing Him in whom they have invested, with the lament and mourn over him. Zech. 12. And it could not be otherwise. How can a man in unbelief, self-righteousness, haughtiness, living in sin, [have] communion with the Holy One of Israel? There must be whole change, renewal, forgiveness, removal of sin took place, and which

---

I could link to that supplementary document, stored on the Internet Archive, in case any reader wants more of it.

Another side note is from a great transcript I'm reading now – Covenant and Controversy: The Great Reign – which is a film series that was also mentioned in my main Rev. Fles biography. It has this very similar quote on page 11 of 88:
"And church history has been a dance of trying to figure out, what are our creeds of confession? What is the faith? How do we guard the faith? And I believe that if we go back to Paul's letter to the Romans, we find our plumb line. Because he wrote to the Romans and said, "I do not want you to be ignorant of the mystery of Israel, because if you're ignorant of the mystery of Israel, you'll become arrogant and you'll boast against the branches of this cultivated olive tree that you have been graciously grafted into."

The following month's article in December of 1913 (from pages 1407-1408 of 2596) had this summary section in it:
... because you were grafted from a wild olive tree into a tame olive tree, into the Jewish people. But [your] grafting was done by God Himself according to His infinite mercy, and so it will **also** be with the Jewish nation.

For, says the Apostle, God has confined them **all** to disobedience, that
He might have mercy on **all**. Therefore, **all**, Jews and Gentiles alike,
are under the condemnation of disobedience. There are no exceptions here.
The entire human race is entirely disobedient to its Creator. But now also
the Lord comes with His mercy to [for] **all**. He allows **all** to proclaim the Gospel
and to proclaim the Lord in Christ. And thus it will be, when the fullness of the Gentiles
has come in, **all** Israel will be saved, and **all** will rejoice in God's mercy.
To this, to this entire account of three chapters (Romans 9, 10, and 11), the Apostle
attaches a glorious hymn of praise. He has been able to see something of
God's wonderful ways and guidance. They are unfathomably deep. They hold
within them treasures, invaluable riches of compassion, of justice, of mercy,
which make us dizzy, on the one hand, which make us rejoice in blissful joy,
on the other, and make us look forward to the future with joy.
Oh, the depth of the riches, both of the wisdom and knowledge of God!
In these we hear God's Servant rejoicing here.

Unfathomably deep are God's thoughts. How unsearchable
(or subterranean) are His judgments, and unsearchable His ways!
We can see something of it, notice something, a little bit of it,
nothing more. Why did God do this? Why so with Israel,
why so with the nations? God does not answer about His deeds.
He is the Sovereign One. He does what He pleases.
And yet, all in glory, righteousness, and love. Those ways
of God run through the depths. They are unsearchable.
For who has known the mind of the Lord,
or who has been His counselor?
Or who has given to Him first, and it will be repaid to Him?
The prophet Isaiah also exclaimed such words
in the 40th chapter, and also in relation
to God's wonderful provision for Israel. These
words need no further explanation. For no one in heaven
or on earth has known the mind, the purpose, the counsel,
and the decree of the Most High.
No one has taught Him to arrange, plan, and execute all things.
It is all God's own work in and according to His plan of salvation.
If anyone could stand up and say: I have enlightened Him,
first given, it should be returned to him [?].
It would be repaid. But there is no such person.
For from Him and through Him and to Him
are all things. From the Father, from whom all things proceed as the Source.
From the Son, as the Executor of the Father's will. From the Holy Spirit,
as the Author to inspire and lead back to God.
Thus the Triune God receives the honor and glory in
all of the renewed, restored creation and humanity
for eternity, **Amen! says the Apostle.**
It is truth and complete certainty, all that I have written.
I began by saying: I say the truth in Christ, I lie not. Chapter 9:1.
I end with Amen: for I know that it is certain and sure that
it will happen thus. What a firmness and certainty of conviction!
Yes, God's word is the truth. **Everything that has**
been foretold and promised will be fulfilled.
The hymn will be sung: Behold, this is our God;
we have waited for Him, and He will save us.

This is the Lord, Jehovah: we have waited for Him, He will save us.
We will rejoice and be glad in His salvation. [(He said, ‘Zijn zaligheid’)(He is citing Isaiah 25:9).]
Amen. Hallelujah!
Pella, Iowa. FLES.